

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

24. května 2016*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní v Íránu — Zmrazení finančních prostředků — Nesprávné právní posouzení — Právní základ — Nesprávné posouzení skutkového stavu — Neexistence důkazů“

Ve spojených věcech T-423/13 a T-64/14,

Good Luck Shipping LLC, se sídlem v Dubaji (Spojené arabské emiráty), zastoupená F. Randolphem, QC, M. Lester, barrister, a M. Taher, solicitor,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené V. Piessevauxem a B. Driessenem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2013/270/SZBP ze dne 6. června 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SBZP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 156, s. 10), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 552/2013 ze dne 6. června 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 156, s. 3), rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 306, s. 18) a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 306, s. 3), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, a dále návrh znějící na určení nepoužitelnosti rozhodnutí Rady 2010/497/SBZP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SBZP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 46) a nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 267/2012 o přijetí omezujících opatření vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 1) v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předseda, S. Gervasoni a L. Madise (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Junius rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Projednávané věci se týkají omezujících opatření zavedených za účelem vyvinutí tlaku na Íránskou islámskou republiku k tomu, aby ukončila jaderné činnosti, které představují riziko šíření jaderných zbraní, a vývoj nosičů jaderných zbraní.
- 2 Žalobkyně, společnost Good Luck Shipping LLC, je přístavní agenturou se sídlem v Dubaji (Spojené arabské emiráty). Obstarává kotvení lodí, vykládku a nakládku lodního nákladu.
- 3 Dne 26. července 2010 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39). Článek 20 odst. 1 tohoto rozhodnutí stanoví:

„Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje přímo nebo nepřímo náležející, vlastněné, držené či ovládané

[...]

- b) osobami a subjekty, které nejsou uvedeny v příloze I a které se podílejí na íránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují, i prostřednictvím pořizování zakázaných věcí, zboží, vybavení, materiálů a technologií, nebo osobami či subjekty, které jednájí jejich jménem nebo na jejich příkaz, nebo subjekty, které jsou těmito osobami vlastněny nebo ovládané, a to i nedovolenými prostředky, nebo osobami, které napomáhaly určeným osobám či subjektům vyhýbat se ustanovením rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010) nebo tohoto rozhodnutí, jakož i dalšími vysoce postavenými příslušníky a subjekty islámských revolučních gard a společnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines [IRISL] a subjekty, které jsou jimi vlastněny nebo ovládané nebo jednájí jejich jménem, přičemž tyto osoby nebo subjekty jsou uvedeny v příloze II.

[...]“

- 4 V příloze II rozhodnutí 2010/413 v části III, nadepsané „Společnost Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)“, jsou jména několika společností, mezi nimi i IRISL a Hafize Darya Shipping Lines (dále jen „HDSL“), uvedena na seznamu subjektů, jejich finanční prostředky se zmrazují.
- 5 Dne 8. října 2010 několik společností, mezi nimi IRISL a HDSL, podaly k Tribunálu žalobu zapsanou pod číslem věci T-489/10, směřující zejména ke zrušení rozhodnutí 2010/413 v rozsahu, v němž se rozhodnutí týkalo těchto subjektů.
- 6 Dne 25. října 2010 přijala Rada v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2010/413 nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1). Článek 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 upravuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osob, subjektů a orgánů uvedených v příloze VIII uvedeného nařízení. Jména několika subjektů, mezi nimi společností IRISL a HDSL, byla zapsána na seznam obsažený v uvedené příloze.
- 7 Dne 1. prosince 2011 přijala Rada rozhodnutí 2011/783/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 319, s. 71), jímž mimo jiné zapsala jméno žalobkyně na seznam osob uvedený v části III přílohy II rozhodnutí 2010/413.

- 8 Rada téhož dne přijala prováděcí nařízení (EU) č. 1245/2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11), jímž mimo jiné zapsala jméno žalobkyně na seznam obsažený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 9 Rada v rozhodnutí 2011/783 a v prováděcím nařízení č. 1245/2011 (dále společně „akty z prosince 2011“) odůvodnila zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně takto:
- „Společnost jednající jménem společnosti IRISL. [Žalobkyně] byla založena jako nástupce společnosti Oasis Freight Company, také známé jako Great Ocean Shipping Services, na niž se vztahují sankce Evropské unie a která je v konkurzu. [Žalobkyně] vystavila falešné přepravní dokumenty v zájmu společnosti IRISL a subjektů vlastněných nebo ovládaných společností IRISL. [Žalobkyně] jedná jménem společností HDSL a [Safirán Payam Darya Shipping Lines] ve Spojených arabských emirátech (které jsou uvedeny na seznamu EU). [Žalobkyně byla z]aložena v červnu roku 2011 v důsledku sankcí jako náhrada za společnosti Great Ocean Shipping Services a Pacific Shipping.“
- 10 Rada dopisem ze dne 5. prosince 2011 informovala žalobkyni o zařazení jejího jména na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření vůči Íránu, která jsou uvedena v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 11 Dopisem ze dne 7. února 2012 předložila žalobkyně své vyjádření k aktům z prosince roku 2011 a požádala o zpřístupnění spisu Rady.
- 12 Dne 9. února 2012 žalobkyně podala žalobu na neplatnost aktů z prosince roku 2011 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají. Žaloba byla zapsána pod číslem věci T-57/12.
- 13 Dne 23. března 2012 bylo nařízením Rady (EU) č. 267/2012 o přijetí omezujících opatření vůči Íránu (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1) zrušeno nařízení č. 961/2010. Jméno žalobkyně bylo Radou zahrnuto do seznamu obsaženého v příloze IX nařízení č. 267/2012. Článek 23 odst. 2 posledně uvedeného nařízení stanoví:
- „Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze IX nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány. Příloha IX obsahuje seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, které byly v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) a c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP označeny jako:
- [...]
- b) fyzické nebo právnické osoby, subjekty či orgány, které napomáhaly osobám, subjektům či orgánům uvedeným na seznamu obcházet nebo porušovat ustanovení tohoto nařízení, rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP nebo rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1737 (2006), č. 1747 (2007), č. 1803 (2008) a č. 1929 (2010);
- [...]
- e) právnické osoby, subjekty či orgány, které jsou vlastněny nebo ovládány společností Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) nebo jednají jejím jménem [na její účet].“
- 14 Jméno žalobkyně bylo zařazeno na seznam obsažený v bodě III. B, 43 přílohy IX nařízení č. 267/2012 a byly uplatněny stejné důvody, které byly uvedeny v aktech z prosince 2011 (viz bod 9 výše).
- 15 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. dubna 2012 pozměnila žalobkyně návrhová žádání ve věci T-57/12 s cílem napadnout rovněž nařízení č. 267/2012, a to v rozsahu, v němž se jí toto nařízení týká.

- 16 Rada dopisem ze dne 31. května 2012 odpověděla na dopis žalobkyně ze dne 7. února 2012 a oznámila jí dokumenty, na jejichž základě přijala akty z prosince 2011 a zařadila jméno žalobkyně na seznamy osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření vůči Íránu, které jsou uvedeny v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 17 Dopisem ze dne 31. ledna 2013 žalobkyně zaslala Radě své vyjádření týkající se zařazení jejího jména na seznamy osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření přijatá vůči Íránu, obsažené v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze IX nařízení č. 267/2012 (dále jen „sporné seznamy“).
- 18 Dne 6. června 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/270/SBZP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2013, L 156, s. 10), jakož i prováděcí nařízení (EU) č. 522/2013, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. 2013, L 156, s. 3). Těmito akty (dále společně označovanými jako „akty z června 2013“) pozměnila důvody zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy takto:
- „Společnost jednající jménem společnosti IRISL. [Ovládaná M. F.] [Žalobkyně] byla založena jako nástupce společnosti Oasis Freight Company, také známé pod názvem Great Ocean Shipping Services, na niž se vztahují sankce Evropské unie a která je v konkurzu. [Žalobkyně] vystavila falešné přepravní dokumenty v zájmu společnosti IRISL a subjektů vlastněných nebo ovládaných společnostmi IRISL. [Žalobkyně] jedná ve Spojených arabských emirátech jménem HDSL a [Safirán Payam Darya Shipping Lines] (které byly určeny EU). [Byla z]aložena v červnu roku 2011 s cílem nahradit společnost Great Ocean Shipping Services, na kterou byly uvaleny sankce.“
- 19 Dopisem ze dne 10. června 2013 Rada žalobkyni oznámila akty z června 2013. Žalobkyně byla rovněž informována o možnosti požádat o přezkoumání zapsání jejího jména na sporné seznamy a o možnosti napadnout tyto akty před Tribunálem.
- 20 Dne 16. srpna 2013 žalobkyně podala k Tribunálu žalobu směřující ke zrušení aktů z června 2013 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají. Žaloba byla zapsána pod číslem věci T-423/13.
- 21 Rozsudkem ze dne 6. září 2013, Good Luck Shipping v. Rada (T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410) Tribunál žalobě žalobkyně vyhověl a akty z prosince roku 2012 a nařízení č. 267/2102 zrušil v rozsahu, v němž se jí týkaly, a to z důvodu, že Rada neprokázala skutečnosti, které žalobkyni vytýkala (rozsudek ze dne 6. září 2013, Good Luck Shipping v. Rada, T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410, bod 68).
- 22 Pokud jde o časové účinky zrušení aktů z prosince 2011 a nařízení č. 267/2012, o kterém Tribunál rozhodl v rozsudku uvedeném v bodě 21 výše, Tribunál určil, že účinky rozhodnutí 2011/783 musí být zachovány až do okamžiku nabytí právní moci zrušení nařízení č. 267/2012, k čemuž podle čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie dojde, odchýlně od článku 280 SFEU, uplynutím lhůty k podání kasačního opravného prostředku stanovené v čl. 56 prvním pododstavci uvedeného statutu.
- 23 Rozsudkem ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), Tribunál zrušil mimo jiné přílohu II rozhodnutí 2010/413, přílohu VIII nařízení č. 961/2010 a přílohu IX nařízení Rady č. 267/2012 v rozsahu, v němž tyto akty stanovily zařazení jména společnosti IRISL na sporné seznamy, z důvodu, že Rada neprokázala, že IRISL podporovala šíření jaderných zbraní (rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 76). Tribunál dále zrušil zařazení jiných subjektů podezřelých z jednání na účet IRISL, mezi nimi HDSL, z důvodu, že skutečnost, na jejímž základě byla jejich jména zařazena na seznam, tedy že byly ovládané IRISL nebo jednaly na její účet, nadále neodůvodňuje přijetí nebo zachování omezujících opatření vůči nim, jelikož IRISL nebyla právoplatně označena za subjekt podporující šíření jaderných zbraní (rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 77).

- 24 Pokud jde o časové účinky zrušení, o kterém bylo rozhodnuto v rozsudku uvedeném v bodě 23 výše, Tribunál rozhodl, že účinky rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, musí být zachovány, pokud jde o IRISL a další žalobkyně, mezi nimiž HDSL a Safiran Payam Darya Shipping Lines (dále jen „SAPID“), až do okamžiku nabytí právní moci zrušení nařízení č. 267/2012, k čemuž podle čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie dojde, odchýlně od článku 280 SFEU, uplynutím lhůty k podání kasačního opravného prostředku stanovené v čl. 56 prvním pododstavci uvedeného statutu.
- 25 Rada dne 10. října 2013 přijala rozhodnutí 2013/497/SBZP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2013, L 272, s. 46), jakož i nařízení (EU) č. 971/2013, kterým se mění nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. 2013, L 272, s. 1) (dále společně označovaná jako „opatření z října 2013“). Těmito akty byla změněna zejména obecná kritéria pro zařazení na seznam osob nebo subjektů, které se vztahují omezující opatření s cílem zabránit šíření jaderných zbraní v Íránu, která jsou obsažena v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 23 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 267/2012. Tyto akty stanovily především nová obecná kritéria pro zařazení na sporné seznamy, která umožnila zařazení jmen:
- osob či subjektů, které se vyhýbají ustanovením rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010), rozhodnutí 2010/413 a nařízení č. 267/2012;
  - osob či subjektů, které označeným osobám nebo subjektům napomáhaly vyhýbat se uvedeným ustanovením;
  - osoby nebo subjekty vlastněné nebo ovládané IRISL, které jednájí na její účet nebo IRISL poskytuje pojišťovací nebo jiné klíčové služby, nebo subjekty, které IRISL ovládá nebo které jednájí na její účet.
- 26 Rada dopisem ze dne 14. října 2013 informovala žalobkyni, že vzala v úvahu rozsudek ze dne 6. září 2013, Good Luck Shipping v. Rada (T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410) a že hodlá znovu zařadit jméno žalobkyně na sporné seznamy na základě nových obecných kritérií zařazení stanovených opatřeními z října roku 2013. Rada žalobkyni stanovila lhůtu do 1. listopadu 2013, aby předložila vyjádření.
- 27 Dne 31. října 2013 namítla žalobkyně krátkou délku lhůty pro odpověď, která jí byla poskytnuta, a požádala Radu, aby ji potvrdila, že její jméno nebude znovu zařazeno na sporné seznamy; v opačném případě požádala o poskytnutí všech informací a důkazů, o které se Rada opírala, jakož i o odůvodněnou odpověď na svůj dopis.
- 28 Dne 15. listopadu 2013 bylo jméno žalobkyně zařazeno na seznam uvedený v příloze II rozhodnutí 2010/413, a to rozhodnutím Rady 2013/661/SBZP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2013, L 306, s. 18).
- 29 V důsledku toho bylo jméno žalobkyně téhož dne prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1154/2013, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. 2013, L 306, s. 3), zařazeno na seznam obsažený v příloze IX nařízení č. 267/2012.
- 30 V rozhodnutí 2013/661, jakož i v nařízení č. 1154/2013 (dále společně označovaná jako „akty z listopadu 2013“) uvedla Rada následující důvody:

„Good Luck Shipping Company LLC jakožto zástupce společnosti HDSL ve Spojených arabských emirátech poskytuje klíčové služby společnosti HDSL, což je určený subjekt jednáající jménem IRISL.“

- 31 Rada dopisem ze dne 18. listopadu 2013 odpověděla na dopis žalobkyně ze dne 31. října 2013 a sdělila jí, že je stále toho názoru, že nové označení bylo důvodné, a proto bylo její jméno znovu zařazeno na sporné seznamy, a současně žalobkyni zpřístupnila spis obsahující důkazy, o které se Rada opírala.
- 32 Jména společností IRISL a HDSL byla rozhodnutím Rady 2013/685/SBZP ze dne 26. listopadu, který se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2013, L 316, s. 46), a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. 2013, L 316, s. 1), znovu zařazena na sporné seznamy na základě nových obecných kritérií pro zařazení stanovených opatřeními z října 2013.
- 33 Žalobkyně dne 29. ledna 2014 podala žalobu zapsanou pod číslem věci T-64/14, která se týká aktů z listopadu 2013 a opatření z října 2013.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 34 Jak bylo uvedeno v bodě 20 výše, návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 16. srpna 2013, žalobkyně podala žalobu směřující ke zrušení aktů z června 2013 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají. Tato žaloba byla zapsána pod číslem věci T- 423/13.
- 35 V návaznosti na částečnou obměnu Tribunálu byla věc T-423/13 přidělena novému soudci zpravodaji. Ten byl poté přidělen ke druhému senátu, kterému byla tudíž přidělena uvedená věc.
- 36 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. ledna 2014, žalobkyně, jak bylo uvedeno v bodě 33 výše, podala žalobu zapsanou pod číslem věci T-64/14, v níž se domáhala zrušení aktů z listopadu 2013 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají, a určení, že opatření z října 2013 na ni nejsou použitelná, protože tato opatření, tím, že stanovila nová obecná kritéria zařazení na sporné seznamy, představovala právní základ aktů z listopadu 2013.
- 37 Usnesením předsedy druhého senátu Tribunálu ze dne 17. dubna 2014 byly věci T-423/13 a T-64/14 spojeny pro účely písemné části řízení, ústní části řízení a rozsudku, v souladu s článkem 50 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991.
- 38 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených článkem 89 jednacího řádu Tribunálu položil účastníkům řízení písemné otázky. Účastnice řízení na tyto otázky odpověděly ve lhůtě stanovené Tribunálem.
- 39 Ve věci T-423/13 žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil akty z června 2013 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 40 Ve věci T-64/14 žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil akty z listopadu 2013 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají;
  - na základě článku 277 SFEU prohlásil opatření z října 2013 za nepoužitelná;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 41 Ve spojených věcech T- 423/13 a T-64/14 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- žaloby zamítl;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K věci T-423/13

- 42 Žalobkyně na podporu žaloby ve věci T-423/14 směřující proti aktům z června 2013 uplatňuje čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění; druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného odůvodnění vyplývajícího z nedodržení obecných kritérií zařazení na sporné seznamy a z neexistence důkazů, jakož i z neexistence právního základu; třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu a čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality a takových základních práv, jako je právo na vlastnictví, svoboda podnikání a právo na respektování soukromého života.
- 43 Nejprve je třeba zkoumat druhý žalobní důvod.
- 44 Žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu v zásadě uvádí dvě výtky. První výtku vychází z nesprávného posouzení, přičemž žalobkyně tvrdí, že důvody uvedené vůči ní jsou nesprávné a že Rada nepředložila důkazy pro uváděné důvody. Druhá výtku vychází z neexistence právního základu. Žalobkyně na podporu druhé výtky uvádí, že zařazení jejího jména na sporné seznamy bylo založeno na zařazení jména společnosti IRISL, které bylo zrušen rozsudkem ze dne 16. září 2013, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada* (T-489/10, EU:T:2013:453), a dále že zrušení prvního zařazení jejího jména na sporné seznamy v návaznosti na rozsudek ze dne 6. září 2013, *Good Luck Shipping v. Rada* (T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410) mělo vést ke zrušení rozhodnutí o zachování uvedeného zařazení na seznamech obsažených v aktech z června 2013.
- 45 Rada tvrdí, že zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy je založeno na dvou samostatných kritériích, a to na kritériu jednání jménem IRISL a kritériu pomoci subjektům, jejichž jména byla zapsána na uvedené seznamy, obcházet sankce, které se jich týkají. Důvody uvedené v aktech z června 2013, jakož i předložené důkazy podle Rady proto umožňovaly odůvodnit uvedený zápis na základě prvního nebo druhého z výše uvedených kritérií.
- 46 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle judikatury má Rada určitou posuzovací pravomoc při určování toho, zda jsou v jednotlivých případech splněna právní kritéria, o která se opírají dotčená omezující opatření (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, *National Iranian Tanker Company v. Rada*, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 54 a citovaná judikatura).
- 47 Unijní soudy však musí zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu, a to i tehdy, mají-li takové akty provádět rezoluce přijaté Radou bezpečnosti na základě kapitoly VII Charty Spojených národů (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, *National Iranian Tanker Company v. Rada*, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 55 a citovaná judikatura).
- 48 Mezi tato základní práva zejména patří dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, *Rada v. Fulmen a Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 59 a citovaná judikatura).
- 49 Dodržování práva na obhajobu, které je zakotveno v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a v projednávané věci je zajištěno ustanoveními čl. 24 odst. 3 a 4 rozhodnutí 2010/413 a čl. 46 odst. 3 a 4 nařízení č. 267/2012, obsahuje právo být vyslechnut a právo na přístup ke spisu za

současného respektování legitimních zájmů důvěrnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 60 a citovaná judikatura).

- 50 Právo na účinnou soudní ochranu, které je potvrzeno článkem 47 Listiny základních práv, vyžaduje, aby měl dotčený možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby mu tak bylo umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, jakož i k tomu, aby byl tento soud plně schopen provést přezkum legality dotčeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 61 a citovaná judikatura).
- 51 Účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny základních práv mimo jiné vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se rozhodnutí, které se dotýčné osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. To zahrnuje ověření skutečností uváděných v odůvodnění, o něž se uvedené rozhodnutí opírá, tak, aby se soudní přezkum neomezil na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, bod 74 výše, EU:C:2013:775, bod 64 a citovaná judikatura).
- 52 Soudní přezkum legality aktu, kterým byla přijata omezující opatření vůči určitému subjektu, zahrnuje posouzení skutečností a okolností, které jsou uváděny k jeho odůvodnění, stejně jako ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno. V případě sporu je na Radě, aby tyto důkazy a informace předložila unijnímu soudu za účelem jejich ověření (viz rozsudky ze dne 6. září 2013, Bateni v. Rada, T-42/12 a T-181/12, nezveřejněný, EU:T:2013:409, bod 46 a citovaná judikatura, a ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 42 a citovaná judikatura). Jinými slovy, v případě sporu je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotčené osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou. Je třeba, aby předložené informace a důkazy podporovaly důvody použité proti dotčené osobě (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, National Iranian Tanker Company v. Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 57 a citovaná judikatura).
- 53 V projednávané věci je třeba před zkoumáním opodstatněnosti výtek uvedených v rámci druhého žalobního důvodu, které byly připomenuty v bodě 44 výše, určit ty skutečnosti, které mohou být Radou účinně uplatněny, s ohledem na respektování práva žalobkyně na obhajobu a jejího práva na účinnou soudní ochranu.

Ke skutečnostem, jichž se Rada může v projednávané věci účinně dovolávat

- 54 Je třeba posoudit, zda důkazy předložené Radou v rámci žalobní odpovědi ve věci T-423/13 mohou být účinně uplatňovány na podporu důvodů zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy, aniž dojde k porušení práva žalobkyně na obhajobu, jakož i jejího práva na účinnou soudní ochranu.
- 55 Na prvním místě je třeba připomenout, že legalita napadených aktů může být v zásadě posouzena pouze na základě skutkových a právních okolností, na jejichž základě byly tyto akty přijaty, a nikoliv na základě skutečností, o kterých se Rada dozvěděla později, po přijetí těchto aktů, a to i kdyby Rada zastávala názor, že uvedené skutečnosti mohly platně doplnit důvody uvedené v těchto aktech a přispět k jejich přijetí. Tribunál totiž nemůže přistoupit na návrh Rady, aby v konečném důsledku nahradil důvody, na nichž jsou tyto akty založeny (viz rozsudek ze dne 6. září 2013, Bateni v. Rada, T-42/12 a T-181/12, nezveřejněný, EU:T:2013:409, bod 51 a citovaná judikatura).

- 56 Na druhém místě je třeba připomenout, že podle judikatury v případě následného rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků vyžaduje dodržování práv obhajoby to, aby dotyčné osobě byly sděleny informace nebo materiál ze spisu, které podle Rady odůvodňují její ponechání na sporných seznamech, jakož i případně nové skutečnosti uvedené v její neprospěch, a dále to, aby jí bylo umožněno užitečně vyjádřit její stanovisko k této věci (rozsudek ze dne 12. prosince 2006, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. Rada*, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 126).
- 57 Jinými slovy, v případě prvního aktu, kterým se určitému subjektu zmrazují finanční prostředky, musí být tomuto subjektu skutečnosti zohledněné v jeho neprospěch sděleny současně s přijetím daného aktu nebo co možná nejdříve po jeho přijetí, ledaže tomu brání bezpečnostní imperativy Unie nebo členských států nebo důvody spojené s jejich mezinárodními vztahy. Na základě žádosti má dotyčný subjekt rovněž právo vyjádřit stanovisko k těmto skutečnostem po přijetí aktu (viz rozsudek ze dne 6. září 2013, *Bank Melli Iran v. Rada*, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 83 a citovaná judikatura). Naproti tomu každému následnému rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků musí předcházet nová možnost vyslechnutí a případně sdělení nových skutečností v neprospěch dotyčného subjektu (rozsudek ze dne 11. července 2007, *Sison v. Rada*, T-47/03, nezveřejněný, EU:T:2007:207, body 173 a 178).
- 58 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Rada teprve v okamžiku, kdy Tribunálu předložila žalobní odpovědi ve věci T-423/13, tedy 4. listopadu 2013, uvedla důkazy nalezené na internetu dne 11. března 2013 a 28. října 2013, na jejichž základě zastávala názor, že mohou odůvodnit rozhodnutí o zachování zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy. Dotyčnými důkazy jsou:
- životopis zaměstnance žalobkyně nalezený na internetu dne 28. října 2013, ve kterém se v podstatě uvádí, že dotyčný zaměstnanec pracuje pro žalobkyni, která je agentem HDSL v přístavu Jebel Ali (Spojené arabské emiráty) a jedná pokaždé, když IRISL využívá uvedený přístav, aby jí poskytl nezbytnou pomoc;
  - výňatek z internetové stránky sdružení agentů lodních společností v Dubaji, nalezený na internetu dne 11. března 2013, který prokazuje, že jméno zástupce žalobkyně odpovídá jménu zástupce společnosti Great Ocean Shipping Service;
  - životopis osoby s bydlištěm v Sharjah (Spojené arabské emiráty), nalezený dne 11. března 2013 na internetové stránce společnosti se sídlem v Sharjah, ve kterém je uvedeno, že dotyčná osoba pracuje pro žalobkyni a společnost Great Ocean Shipping Service, a to od února 2010 až dosud;
  - výňatek z internetové stránky organizace íránských vývozců výrobků těžebního a strojního průmyslu nalezený na internetu dne 28. října 2013, který uvádí, že žalobkyně vystupuje jako agent HDSL.
- 59 V tomto ohledu je na prvním místě třeba uvést, že Rada před datem přijetí aktů z června 2013 měla k dispozici pouze údaje nalezené na internetu dne 11. března 2013. Právě z tohoto důvodu v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 55 výše nemohly být jiné důkazy nalezené na internetu po datu přijetí aktů z června 2013, a sice dne 28. října 2013, Radou uplatňovány na podporu uvedených aktů.
- 60 Na druhém místě je třeba uvést, že rozhodnutí ponechat jméno žalobkyně na sporných seznamech obsažených v aktech z června 2013 je rozhodnutím následujícím po omezujících opatřeních, a Rada tak byla povinna oznámit žalobkyni informace nebo materiálem ze spisu, které podle ní odůvodňují uvedené ponechání před přijetím uvedeného rozhodnutí v souladu s judikaturou uvedeno v bodech 56 a 57 výše.

- 61 Toto konstatování není zpochybněno argumentem uplatněným Radou na jednání, podle kterého byla žalobkyně povinna v souladu s unijní judikaturou požádat o zpřístupnění spisu, aby se seznámila s důkazy uvedenými v bodě 58 výše, a jelikož tak neučinila, nebyla Rada povinna žalobkyni z vlastního podnětu spis zpřístupnit.
- 62 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že byly-li sděleny dostatečně přesné informace umožňující dotčenému subjektu účelně vyjádřit stanovisko ke skutečnostem zohledněným Radou vůči němu, nezahrnuje zásada dodržování práva na obhajobu povinnost Rady poskytnout z vlastního podnětu přístup k dokumentům obsaženým v jejím spise. Rada je povinna poskytnout přístup ke všem nedůvěrným správním dokumentům týkajícím se dotčeného opatření pouze na žádost dotčené osoby (viz rozsudek ze dne 6. září 2013, *Bank Melli Iran v. Rada*, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 84 a citovaná judikatura).
- 63 Nicméně v projednávané věci nebyly žalobkyni před přijetím aktů z června 2013 sděleny žádné informace, které by jí umožnily účelně vyjádřit její názor na skutečnost, které Rada zohlednila k její tíži, v souladu s judikaturou citovanou v bodě 57 výše. Navíc ani dopis Komise ze dne 10. června 2013 (viz bod 19 výše), ani akty z června 2013 neuváděly nové přitěžující okolnosti, o které se Rada opírala, když zapsala jméno žalobkyně na sporné seznamy.
- 64 Jak sama Rada připouští, nové důkazy zmíněné v bodě 58 výše jsou veřejně dostupné, jelikož se nacházejí na internetu. Z toho vyplývá, že žádné naléhavé důvody týkající se bezpečnosti nebo zahraniční politiky Evropské unie a jejích členských států nebránily sdělení uvedených důkazů před přijetím aktů z června 2013.
- 65 Konečně je třeba uvést, že kdyby se Rada mohla dovolávat informací uvedených v žalobní odpovědi ve věci T-423/13, umožnilo by jí to uvést dodatečné důvody za účelem doplnění důvodů uvedených v aktech z června 2013, čímž by rovněž porušila právo žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla schopná seznámit se s těmito důvody včas, aby mohla hájit svůj postoj ve správním řízení, ani posoudit opodstatněnost zařazení jejího jména na sporné seznamy a účelnost podání žaloby, dostala by možnost ohradit se proti takovým důvodům až v replice a v ústní části řízení. Došlo by tak k porušení zásady procesní rovnosti účastníků řízení před unijním soudem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2013, *Batani v. Rada*, T-42/12 a T-181/12, nezveřejněný, EU:T:2013:409, bod 54 a citovaná judikatura).
- 66 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že informace poskytnuté teprve v rámci žalobní odpovědi ve věci T-423/13 nemohou být Tribunálem zohledněny, ačkoliv by umožnily odůvodnit zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy. Zohlednění takových skutečností by totiž porušilo jednak zásadu, podle které lze legalitu napadených aktů posuzovat pouze na základě skutkových a právních okolností, na jejichž základě byly přijaty, a jednak právo žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu.
- 67 Dále je třeba zkoumat, zda se Rada dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že rozhodnutí o opětovném zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy bylo dostatečně podložené i bez důkazů uvedených v rámci žalobní odpovědi ve věci T-423/13.

K opodstatněnosti výtky vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu

- 68 Jak bylo uvedeno v bodě 44 výše, žalobkyně tvrdí, že důvody uvedené pro zařazení jejího jména na sporné seznamy jsou chybné a Rada nepředložila důkazy uvedených důvodů.
- 69 Rada odpovídá, jak bylo připomenuto v bodě 45 výše, že zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy je založeno na dvou samostatných kritériích, a to na kritériu jednání jménem IRISL a na kritériu pomoci subjektům, jejichž jména byla zapsána na uvedené seznamy, obcházet sankce, které se jich

týkají. Tvrdí, že i kdyby Tribunál shledal, že důvody související s prvním kritériem jsou nepodložené, uvedené zařazení by se mohlo ukázat jako odůvodněné na základě důvodů odkazujících na druhé kritérium.

- 70 V tomto ohledu je třeba připomenout, že za účelem odůvodnění zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy Rada tvrdí, pokud jde o první kritérium připomenuté v bodě 69 výše, že žalobkyně je kontrolována M. F., který je regionálním ředitelem IRISL pro Spojené arabské emiráty a jakožto agent HDSL vystupuje jako přístavní agent IRISL v přístavu Jebel Ali, a že vystavovala falešné přepravní dokumenty ve prospěch IRISL a subjektů vlastněných nebo ovládaných IRISL. Pokud jde o druhé kritérium uvedené v bodě 69 výše, Rada uvádí, že jednak žalobkyně byla založena s cílem nahradit subjekt, na který se vztahují sankce Unie a který je v konkurzu, jelikož žalobkyně a dotyčná osoba jsou ve sdružení přístavních agentů v Dubaji zastoupeny stejnou osobou, a jednak dotčený subjekt poskytoval služby přístavního agenta společnosti HDSL a žalobkyně v současnosti poskytuje stejné služby uvedenému subjektu registrovanému od 26. července 2010, čímž mu umožňuje, aby se vyhýbal sankcím, které se na něj vztahují.
- 71 Nicméně je třeba uvést, že Rada předložila pouze důkazy uvedené v bodě 58 výše, které nemohou být z důvodů popsanych v bodech 59 až 66 výše, vzaty v úvahu.
- 72 Proto je nutné konstatovat, že při neexistenci důkazů, kterých by se Rada mohla účinně dovolávat, se zápis jména žalobkyně na sporné seznamy zakládal pouze na obecných tvrzeních, a to pokud jde o důvody zápisu odkazující na první kritérium nebo důvody týkající se druhého kritéria (viz bod 69 výše).

K opodstatněnosti výtky vycházející z nesprávného právního posouzení

- 73 Žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu rovněž tvrdí, jak bylo připomenuto v bodě 44 výše, že zařazení jejího jména na sporné seznamy se stalo právně neopodstatněným po vynesení rozsudku ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453). Takový argument uvedla v replice z důvodu, že dotyčný rozsudek nebyl v době podání žaloby dosud vyneseno. V rámci odpovědi na organizační procesní opatření dále uvádí, že Tribunál ve výše uvedeném rozsudku rozhodl, že Rada neodůvodnila zařazení jména IRISL na sporné seznamy, a tudíž zápis jmen subjektů (včetně žalobkyně), které byly vlastněny nebo ovládány IRISL nebo jednaly na její účet, se stal od července 2010 protiprávním (datum prvního zápisu IRISL). Dodává, že podle judikatury Tribunálu rozsudek zrušující označení „se zpětným účinkem odstraňuje jméno dotyčného subjektu z právního řádu“ a „pohlíží se na něj, jako by nikdy neexistoval“. Podle žalobkyně je tato zásada použitelná na projednávanou věc.
- 74 Rada argument žalobkyně zpochybňuje a v rámci své odpovědi na organizační procesní opatření zejména uvádí, že se žalobkyně v replice předložené po vynesení rozsudku ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453) nedovolávala žalobního důvodu nebo argumentu vycházejícího z toho, že se na zařazení jmen IRISL a dalších dotyčných subjektů na sporné seznamy pohlíží tak, jako by v okamžiku přijetí aktů z června 2013 nikdy neexistovaly. Podle Rady tudíž takový žalobní důvod nebo argument nemohl být Tribunálem v projednávané věci zkoumán; v opačném případě by se jednalo o rozhodnutí ultra petita.
- 75 V tomto ohledu je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, žalobkyně v rámci repliky vyzvala Tribunál, aby rozhodl o důsledcích, které rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453) má na akty z června 2013 (viz bod 44 výše) a vyjádření, které formulovala v odpovědi na organizační procesní opatření, představují pouze rozvedení uvedeného argumentu, jenž se tedy jeví jako přípustný.

- 76 Navíc je v každém případě třeba připomenout, že důsledky, které vyplývající z rozsudku Tribunálu zakládajícího překážku *rei iudicatae*, patří mezi nepominutelné podmínky řízení, které mohou být unijním soudem zkoumány i bez návrhu [obdobně viz rozsudek ze dne 1. června 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, C-442/03 P a C-471/03 P, EU:C:2006:356, bod 45]. Z toho vyplývá, že i při neexistenci argumentů uplatněných žalobkyní v rámci repliky a její odpovědi na organizační procesní opatření měl Tribunál bez návrhu posoudit účinky rozsudku ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453) na napadené akty.
- 77 Pokud jde o meritorní posouzení argumentu žalobkyně vycházejícího z nesprávného právního posouzení, kterého se podle ní dopustila Rada, je třeba uvést, že z judikatury vyplývá, že platnost zařazení jména subjektu na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření z důvodu jejich vazeb s jiným subjektem, jehož jméno je zapsáno na uvedený seznam, podléhá podmínce, že k datu zápisu bylo jméno tohoto druhého subjektu platně zapsáno na tento seznam. Podle této judikatury je zmrazení finančních prostředků subjektů vlastněných nebo ovládaných subjektem, jehož jméno bylo platně zařazeno na dotýčný seznam, nebo jednájí na účet tohoto jiného subjektu, nezbytné a vhodné k zajištění účinnosti opatření přijatých vůči posledně uvedenému subjektu a toho, že tato opatření nebudou obcházena. Z toho vyplývá, že nedošlo-li k platnému zařazení jména IRISL na sporné seznamy, není zařazení jména subjektů jednajících na její účet nebo poskytujících IRISL nebo jiným subjektům jednajícím na její účet klíčové služby na uvedené seznamy nadále odůvodněno cílem zajistit účinnost opatření přijatých vůči IRISL a zaručit, aby tato opatření nebyla obcházena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77; viz rovněž rozsudek ze dne 9. prosince 2014, BT Telecommunications v. Rada, T-440/11, nezveřejněný, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovaná judikatura).
- 78 V projednávané věci je třeba připomenout, že 16. září 2013 byl vynesena Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), který zrušil omezující opatření přijatá vůči IRISL a dalším subjektům, mezi nimi HDSL a SAPID. Na tomto základě je třeba uvést, že omezující opatření přijatá vůči IRISL byla použita k odůvodnění zápisu jména žalobkyně na sporné seznamy s ohledem na první kritérium uvedené v bodě 69 výše, tedy kritérium jednání na účet IRISL, zatímco omezující opatření přijatá vůči HDSL a SAPID, jak vyplývá z výkladu aktů z června 2013 (viz bod 18 výše), byla použita k odůvodnění zařazení jména žalobkyně na uvedené seznamy s ohledem na druhé kritérium uvedené výše v bodě 69, tedy kritérium pomoci určeným subjektům vyhýbat se sankcím, které se na ně vztahují.
- 79 I když je pravda, že účinky zařazení jmen IRISL, HDSL a SAPID na sporné seznamy byly zachovány až do uplynutí lhůty stanovené v čl. 60 druhém pododstavci statutu Soudního dvora Evropské unie, a to odchylně od článku 280 SFEU, tedy do uplynutí lhůty k podání kasačního opravného prostředku stanovené v čl. 56 prvním pododstavci; je nicméně nutné konstatovat, že jakmile uvedená lhůta uplyne, uvedený zápis je se zpětnou účinností odstraněn z právního řádu, jako kdyby nikdy neexistoval (rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 68; viz rovněž rozsudek ze dne 9. prosince 2014, BT Telecommunications v. Rada, T-440/11, nezveřejněný, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovaná judikatura).
- 80 Tribunál totiž může stanovit dobu, po kterou jsou odloženy účinky zrušení aktu, aby Radě umožnil zhojit zjištěná porušení tím, že případně stanoví nová obecná kritéria zařazení na seznam osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření, a nová omezující opatření týkající se zmrazení finančních prostředků dotýčeného subjektu do budoucnosti. Nicméně je nutné zdůraznit, že jak uvedená nová kritéria zařazení, tak uvedená nová omezující opatření neumožňují dodatečně legalizovat opatření, o jejichž protiprávnosti rozhodl Tribunál (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2015, First Islamic Investment Bank v. Rada, T-161/13, EU:T:2015:667, bod 102).

- 81 Z toho vyplývá, že odložení účinků zrušení aktu není v rozporu se zásadou připomenutou judikatuře uvedené v bodě 79 výše, podle které jakmile uplyne doba odkladu, má zrušení dotýčných aktů zpětný účinek umožňující pohlížet na akty dotčené zrušením tak, jako by nikdy neexistovaly.
- 82 Ať již se tedy v projednávané věci jedná o první kritérium, vycházející z toho, že žalobkyně jedná na účet IRISL, nebo o druhé kritérium, vycházející ze skutečnosti, že žalobkyně napomáhá označeným subjektům, aby se vyhýbaly sankcím, které se na ně vztahují, tím, že jedná na účet HDSL a SAPID, nebo tím, že nahradila společnost Great Ocean Shipping Services, aby převzala činnosti, které posledně uvedená společnost vykonávala pro HDSL, platí, že jelikož zařazení jmen společností IRISL, HDSL a SAPID na sporné seznamy bylo Tribunálem zrušeno, není nadále možné odůvodnit přijetí a zachování omezujících opatření vůči žalobkyni na základě prvního či druhého kritéria, neboť tato jsou vázána na existenci platného zařazení uvedených subjektů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2013, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada*, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 9. prosince 2014, *BT Telecommunications. Rada*, T-440/11, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovaná judikatura).
- 83 Je tedy třeba konstatovat, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, jelikož rozhodnutí o ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech opírala o důvody související s jedním či druhým kritériem uvedeným v bodě 82 výše.
- 84 Je tudíž třeba vyhovět druhému žalobnímu důvodu, jakož i žalobě podané ve věci T-423/13 a zrušit akty z června 2013 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, aniž je nutné zkoumat ostatní žalobní důvody.

K věci T-64/14

- 85 Žalobkyně ve věci T-64/14 uplatňuje na podporu návrhu na zrušení aktů z listopadu 2013 sedm žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu napadených aktů, která vyplývá z protiprávnosti obecných kritérií zařazená stanovených opatřeními z října 2013; druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, z konečné povahy rozsudků, ze zásady právní jistoty, zásady *ne bis in idem*, z překážky věci rozsouzené a zásady zákazu diskriminace; třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění; čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu; pátý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, nedodržení kritérií, která jsou použitelná na vypracování sporných seznamů, z neexistence důkazů odůvodňujících přijatá omezující opatření, jakož i v podstatě nesprávného právního posouzení; šestý žalobní důvod vychází z porušení základních práv, a sice práva na vlastnictví, svobody podnikání a dobré pověsti, a sedmý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci, kterého se podle žalobkyně dopustila Komise.
- 86 Nejprve je třeba zkoumat pátý žalobní důvod.
- 87 V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně uvádí šest argumentů. Zaprvé tvrdí, že rozhodnutí o ponechání jména IRISL na sporných seznamech nebylo při rozhodování o ponechání jejího jména na uvedených seznamech obsažených v aktech z listopadu 2013 ještě přijato. Zadruhé tvrdí, že společnosti IRISL neposkytuje žádné služby. Zatřetí zdůrazňuje, že rozhodnutí ponechat jméno společnosti HDSL na těchto seznamech stále nebylo přijato ani v době, kdy bylo její jméno opakovaně zařazeno na tytéž seznamy, a že tudíž je toto poslední zařazení odůvodňované skutečností, že měla poskytovat klíčové služby společnosti HDSL, neopodstatněné. Začtvrté je žalobkyně toho názoru, že skutečnost, že byla agentem HDSL, nemůže odůvodnit zařazení jejího jména na dotýčné seznamy a v rámci své repliky dodává, že vysvětlení poskytnuté Radou za účelem upřesnění důvodu uvedeného zařazení, jsou opožděná a nedostatečně odůvodněná. Zapáté žalobkyně tvrdí, že neexistují důkazy jejího spojení se šířením jaderných zbraní. Zašesté její zaměstnanec, jehož životopis Rada předložila, neposkytoval služby plavidlům IRISL, která se ostatně v přístavu Jebel Ali nikdy nezastavovala.

- 88 Rada zpochybňuje podloženost argumentů žalobkyně. Na prvním místě tvrdí, že jména žalobkyně byla stále zařazena na sporných seznamech v okamžiku zařazení jména žalobkyně na uvedené seznamy, jelikož Tribunál, když zrušil zařazení jejich jmen, rovněž stanovil zachování časových účinků dotčených aktů až do nabytí právní moci částečného zrušení nařízení č. 267/2012 (rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 80 až 83), tj. do uplynutí lhůty k podání kasačního opravného prostředku k Soudnímu dvoru Evropské unie stanovené v článku 56 statutu Soudního dvora. Na druhém místě Rada tvrdí, že služby poskytované žalobkyní společnosti HDSL v jejím postavení agenta jsou klíčové tím, že by HDSL bez nich nemohla působit ve Spojených arabských emirátech. Na třetím místě Rada zdůrazňuje, že kritéria, na jejichž základě bylo jméno žalobkyně zařazeno na tyto seznamy, nejsou kritérii vycházejícími z jejího spojení se šířením jaderných zbraní, ale obecnými kritérii pro zařazení stanovenými opatřeními z října 2013, připomenutými v bodě 25 výše. Na čtvrtém místě Rada zdůrazňuje, že předložila důkazy ponechání jména žalobkyně na týchž seznamech tím, že předložila zejména životopis jednoho z jejích zaměstnanců, který uvádí, že uvedený zaměstnanec působí při připlouvání lodí IRISL do přístavu Jebel Ali.
- 89 Je třeba připomenout, že zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy bylo provedeno na základě obecných kritérií zařazení stanovených opatřeními z října 2013, která umožňují, aby do uvedených seznamů byla zařazena zejména jména „[osob nebo subjektů vlastněných nebo ovládaných] IRISL, které jednájí na její účet nebo IRISL poskytují pojišťovací nebo jiné klíčové služby, nebo subjekty, které IRISL ovládá nebo které jednájí na její účet“, a byl odůvodněn takto: „[žalobkyně] poskytuje HDSL, která je označeným subjektem jednájícím na účet IRISL, klíčové služby.“
- 90 K zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy došlo dne 16. listopadu 2013 a byl založen na skutečnosti, že ve svém postavení agenta poskytovala klíčové služby společnosti HDSL, která byla subjektem jednájícím na účet IRISL. Odůvodnění uvedeného zařazení se tudíž skládalo ze dvou souvisejících částí; první část vycházela z toho, že žalobkyně poskytovala klíčové služby HDSL a druhá z toho, že HDSL byla subjektem jednájícím na účet IRISL.
- 91 Jak bylo uvedeno v bodě 78 výše, zařazení jmen IRISL a HDSL na sporné seznamy byly zrušeny rozsudkem Tribunálu (rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453), a jak bylo uvedeno v bodě 79 výše, zařazení musí být považována za nikdy neučiněná z důvodu zpětné účinnosti jejich zrušení.
- 92 Jak bylo uvedeno v bodě 32 výše, jména společností IRISL a HDSL byla znovu zařazena na sporné seznamy dne 26. listopadu 2013, tedy po zařazení jména žalobkyně na uvedené seznamy dne 16. listopadu 2013.
- 93 Z výše uvedeného vyplývá, že v okamžiku zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy, což je datum, ke kterému se podle judikatury uvedené v bodě 55 výše posuzuje legalita napadených aktů, nebyla jména společností IRISL a HDSL na uvedené seznamy platně zařazena.
- 94 Je tedy třeba konstatovat, že ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 77 až 82 výše, se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když se rozhodla prostřednictvím aktů z listopadu 2013 ponechat jméno žalobkyně na sporných seznamech na základě zařazení jmen společností IRISL a HDSL na uvedené seznamy při neexistenci platného zařazení jména žalobkyně na tytéž seznamy.
- 95 Jak totiž bylo uvedeno v bodě 77 výše, při neexistenci platného zařazení jmen IRISL a HDSL na sporné seznamy, zařazení jména žalobkyně na uvedené seznamy z důvodu, že poskytovala klíčové služby HDSL, subjektu jednájícímu na účet IRISL, není nadále odůvodněný cílem zajistit efektivitu opatření přijatých proti IRISL a HDSL ani cílem zajistit, aby tato opatření nebyla obcházena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77, a ze dne 9. prosince 2014, BT Telecommunications v. Rada, T-440/11, nezveřejněný, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovaná judikatura).

- 96 Tento závěr není zpochybněn argumentem uplatněným Komisí v její odpovědi na organizační procesní opatření, ve které tvrdila, že skutečnosti uvedené v odůvodnění zařazení jména IRISL na sporné seznamy nebyly zpochybněny rozsudkem ze dne 16. listopadu 2013, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada* (T-489/10, EU:T:2013:453), a tedy od data změny obecných kritérií zařazení provedených opatřeními z října 2013 přijatými za účelem zhojení protiprávností konstatovaných uvedeným rozsudkem, byly stejné skutečnosti, které odůvodnily uvedené zařazení zrušené Tribunálem, uvedeny do souladu s jedním z uvedených obecných kritérií zařazení, tedy s kritériem, které povoluje zařadit na uvedené seznamy jména osob nebo subjektů, které vyhýbají ustanovením rezolucí Organizace spojených národů nebo unijních aktů. Jinými slovy, podle Rady uvedená změna obecných kritérií zařazení provedená opatřeními z října 2013, ke které došlo před zařazením jména žalobkyně na tyto seznamy, které bylo učiněno akty z listopadu 2013, vedla k tomu, že od data přijetí těchto opatření, se zařazení jmen IRISL a HDSL na tytéž seznamy stala platnými.
- 97 Nicméně je třeba uvést, že skutečnost, že Rada v době odkladu účinků zrušení, o kterém bylo rozhodnuto v rozsudku ze dne 16. září 2016, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada* (T-489/10, EU:T:2013:453) a před zařazením jména žalobkyně na sporné seznamy prostřednictvím aktů z listopadu 2013, změnila přijetím opatření z října 2013, obecná kritéria zařazení na seznam osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření zejména s cílem zajistit, aby zařazení jmen IRISL a HDSL na uvedené seznamy byla v souladu s novými obecnými kritérii zařazení, nevyvrací závěr, podle kterého, jak bylo uvedeno v bodech 79 až 81 a v bodě 91 výše, když doba odkladu účinků zrušení, o kterém bylo rozhodnuto ve výše uvedeném rozsudku, uplynula, bylo zařazení jmen IRISL a HDSL na tyto seznamy, jež bylo zrušeno uvedeným rozsudkem, odstraněno se zpětnými účinky z právního řádu, jako kdyby nikdy neexistovalo. Pouhá změna uvedených nových kritérií zařazení totiž nemohla od doby, kdy k uvedené změně došlo, vést k platnosti zařazení jmen IRISL a HDSL na dotčené seznamy, ke kterým došlo na základě předchozích obecných kritérií zařazení, a neumožňují tak zhojit protiprávnost, která byla konstatována v rozsudku ze dne 26. září 2013, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada* (T-489/10, EU:T:2013:453), který uvedená zařazení zrušil.
- 98 Výklad lišící se od výkladu uvedeného v bodě 97 výše by byl v rozporu se zásadou připomenutou v bodě 55 výše. Skutkové a právní okolnosti, které nastaly po zařazení jmen IRISL a HDSL na sporné seznamy, tak nemohou být pro posouzení legality uvedených zápisů zohledněny.
- 99 Z toho vyplývá, že jak bylo uvedeno v bodě 80 výše, Rada, nemohla pouhou změnou obecných kritérií pro zařazení prostřednictvím opatření z října 2013 zhojit protiprávnosti konstatované v rozsudku ze dne 16. září 2013, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada* (T-489/10, EU:T:2013:453) a ponechat jména IRISL a HDSL na sporných seznamech. Pokud jde dále o uvedený zápis, je nutné konstatovat, že se Rada neomezila pouhou změnou uvedených obecných kritérií pro zařazení, nýbrž provedla nová zařazení založená zejména na těchto nových kritériích zařazení. Nicméně, jak bylo uvedeno v bodech 92 a 93 výše, k těmto novým zařazením došlo po zařazení jména žalobkyně na uvedené seznamy a tedy z důvodů uvedených v bodech 94 a 95 výše neumožňují odůvodnit toto poslední zařazení na základě aktů z listopadu 2013.
- 100 Z toho vyplývá, že je třeba vyhovět pátému žalobnímu důvodu a zrušit akty z listopadu 2013 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, aniž je nutné zkoumat ostatní žalobní důvody nebo námitku protiprávnosti obecných kritérií pro zařazení stanovených v opatřeních z října 2013.

K účinkům částečného zrušení napadených aktů

- 101 Pokud jde o prováděcí nařízení č. 522/2013, kterým bylo jméno žalobkyně zařazeno na seznam obsažený v příloze IX nařízení č. 267/2013, je třeba uvést, že uvedené nařízení již nevyvolává právní účinky po přijetí nařízení č. 1154/2013. V důsledku toho se zrušení prováděcího nařízení č. 522/2013 v rozsahu, v němž se uvedený akt týká žalobkyně, týká pouze účinků, které měl tento akt v období od svého vstupu v platnosti do data přijetí nařízení č. 1154/2013.

- 102 Pokud jde o rozhodnutí 2013/270, kterým bylo jméno žalobkyně zařazeno na seznam obsažený v příloze II rozhodnutí 2010/413, je třeba uvést, že účinky jeho zrušení jsou v rozsahu, v němž se uvedený akt týká žalobkyně, bezprostřední a konečné.
- 103 Pokud jde o časové účinky zrušení nařízení č. 1154/2913, je třeba uvést, že podle čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie odchylně od článku 280 SFEU nabývá zrušení tohoto nařízení v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, právní moci teprve dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 56 prvním pododstavci uvedeného statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí (obdobně viz rozsudky ze dne 16. září 2011, *Kadio Morokro v. Rada*, T-316/11, nezveřejněný, EU:T:2011:484, bod 38, a ze dne 6. září 2013, *Good Luck Shipping v. Rada*, T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410, bod 74).
- 104 Co se týče rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2013/661, je třeba připomenout, že podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU Tribunál může, považuje-li to za nezbytné, uvést ty účinky zrušeného aktu, které musí být považovány za konečné (v tomto smyslu viz rozsudku ze dne 6. září 2013, *Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada*, T-434/11, EU:T:2013:405, bod 220, a *Good Luck Shipping v. Rada*, T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410, bod 75).
- 105 V tomto ohledu by existence rozdílu mezi datem účinnosti částečného zrušení nařízení č. 1154/2013, kterým se mění příloha IX nařízení č. 267/2013 a příloha II rozhodnutí 2010/413 vyplývající z rozhodnutí 2013/661 mohla být závažným narušením právní jistoty, jelikož oba tyto akty stanoví ohledně žalobkyně totožná opatření.
- 106 Účinky přílohy II rozhodnutí 2010/413 vyplývající z rozhodnutí 2013/661 musí být tedy zachovány, pokud jde o žalobkyni, až do nabytí právní moci zrušení nařízení č. 1154/2013 týkajícího se přílohy IX nařízení č. 267/2013 (obdobně viz rozsudky ze dne 11. prosince 2012, *Sina Bank v. Rada*, T-15/11, EU:T:2012:661, bod 89, a ze dne 6. září 2013, *Good Luck Shipping v. Rada*, T-57/12, nezveřejněný, EU:T:2013:410, bod 76).

K nákladům řízení

- 107 Článek 134 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla v rámci spojených věcí věci T-423/13 a T-64/14 úspěch, je důvodné rozhodnout, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Následující akty se zrušují v rozsahu, v němž se týkají společnosti Good Luck Shipping LLC:**
  - **rozhodnutí Rady 2013/270/SBZP ze dne 6. června 2013, kterým se mění rozhodnutí 2013/413/SBZP o omezujících opatřeních vůči Íránu;**
  - **prováděcí nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, kterým se provádí nařízení Rady (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu;**
  - **rozhodnutí Rady 2013/661/SBZP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SBZP o omezujících opatřeních vůči Íránu;**

— prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, který se provádí nařízením Rady (EU) č. 267/2013 o omezujících opatřeních vůči Íránu.

- 2) Účinky rozhodnutí 2013/661 se ve vztahu ke společnosti Good Luck Shipping zachovávají až do nabytí právní moci zrušení nařízení č. 1154/2013.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností Good Luck Shipping.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. května 2016.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	6
Právní otázky	7
K věci T-423/13	7
Ke skutečnostem, jichž se Rada může v projednávané věci účinně dovolávat	8
K opodstatněnosti výtky vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu	10
K opodstatněnosti výtky vycházející z nesprávného právního posouzení	11
K věci T-64/14	13
K účinkům částečného zrušení napadených aktů	15
K nákladům řízení	16